

קראי לי פלשתינה

קראי לי פלשתינה

קראי לי פלשתינה. קראי לי אבן קטלני
שנצבע בכתם. קראי לי שבר אפריקני שנפרץ
בפתאם, או נהר נפט נשפך אל מי תהום. צחקקי
כתלתל גפריתי. ילדי את יומי כיתום.

אצילית במזיד ולבנה בי שוקע,
ומחטי ידיך צובטות בבטני.
ושניך קרות ככלבי סקנדינביה,
המגרדים בשלגים ודוגרים לערפי.
כשתחלי או תשחימי מעדף יפיה,
אתרדד לברכה זגוגיתית אספקלרית.
תתפתי שם לנצר לעד את דמותך –
נרקיטית, סרפדית, חטמנית,
אקסמפלרית.

רטט ברבורים

הברבורים לא עמדו מלכת.
בלי נוע התפקעו בנוצות.
הם ראו את כל זה מתרחש. הם הרגישו
במו-אדוות. השמים חשבו שזה שקט. האויר –
שזו שעת נגהות. חלקיקים נעו ברטט. הרטט כבש אותיות.
הן לא נאמרו בעל-פה. ברבורים לא פעו כחיות. רק צרבו על קרנית את המת, את
הזפת ברגלים קלוטות. זה צף במי הליקריץ של בצח משחירה מאצות. זה חלחול
שאינו מבקיע. זהו זעם, נרשם לבאות.